

- wybitny fizyk teoretyk i nauczyciel akademicki, profesor tytularny w Uniwersytecie Wrocławskim (od 1959 r. – profesor nadzwyczajny, od 1968 r. – profesor zwyczajny);
- specjalista w dziedzinie fizyki statystycznej i kwantowej teorii pola;
- autor około 100 artykułów naukowych w międzynarodowych czasopismach naukowych i 5 podręczników, duże uznanie zdobyły jego prace poświęcone teorii promieniowania kosmicznego, aksjomatycznej teorii pola, zagadnieniom spontanicznego łamania symetrii i supersymetrii z zastosowaniem do teorii pola oraz zagadnieniom matematycznym mechaniki;
- artykuł „All possible generators of super-symmetries of the S-matrix” (Nuclear Physics **B88**, 257-274 (1975), współautorzy: Rudolf Haag i Martin Sohnius) jest najbardziej uznaną publikacją jaka powstała w środowisku wrocławskich fizyków teoretyków;
- promotor wielu prac magisterskich, 11 doktoratów i 4 doktorów honoris causa Uniwersytetu Wrocławskiego (Chen Ning Yang, Abdus Salam, Władysław Opęchowski, Jan Rzewuski), twórca szkoły naukowej;
- 1962-1965 -- dziekan Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego;
- 1970-1984 – dyrektor Instytutu Fizyki Teoretycznej Uniwersytetu Wrocławskiego;
- 1960-1994 – kierownik Zakładu Metod Matematycznych Fizyki IFT UWr;
- jeden z inicjatorów konferencji naukowych o światowej renomie – „Zimowych Szkół Fizyki Teoretycznej” w Karpaczu;
- członek Polskiej Akademii Nauk (od 1976 r. członek korespondent, a od 1986 r. – członek rzeczywisty);
- członek korespondent Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie (od 1996 r.).
- Życiorys – www.ift.uni.wroc.pl/lopuszanski